

مصر انقلابی و شکست طلسم ترس از آمریکا

عبدالباری عطاوان (سر دبیر روزنامه القدس العربی چاپ لندن)

مترجم: نیما شریعت

موقت مصر پس از سقوط دولت مبارک، بجای احمد ابوالغیط روی کار آمد از همان لحظه اول شروع کار خود، اعلام کرد که ملت مصر با هرگونه اشغالگری اسرائیل در نوار غزه به شدت مخالف است. همچنین سران صهیونیستی نیز حسین طنطاوی رئیس شورای نظامی و جانشین کنونی حسنی مبارک را مخالف با محاصره غزه و قاچاق اسلحه به اسرائیل می دانند و این رویکرد دقیقاً برخلاف نظر عمر سلیمان رئیس سازمان اطلاعات و دست راست حسنی مبارک است.

مسئله صلح فلسطین همواره با مشکل مواجه می شد زیرا خواست حسنی مبارک رئیس جمهوری مخلوع مصر و نظام او در انجام نشدن این صلح بود. لذا مبارک همواره از این صلح به عنوان ابزاری برای خدمت به نقشه های اسرائیل استفاده می کرد. او با کشیدن حماس و دیگر جناح های فلسطینی به باتلاق مذاکرات بیپوده، فلسطین را همیشه در حالتی سردرگم قرار می داد تا نیروهای اسرائیلی بتوانند شهرک سازی های خود را با آرامش ادامه دهند.

وحدت ملی فلسطین خطرناک ترین سلاح برضد اسرائیل است، به خصوص آنکه این اتحاد از سوی انقلاب های ضد دیکتاتوری عربی کاملاً حمایت می شود در این میان نظام حسنی مبارک که ریش سفید این نظام های دیکتاتوری و ستون فقرات محور اعتدال عربی در صلح با اسرائیل به حساب می آمد و همواره از عادی سازی روابط با اسرائیل سخن می گفت و بزرگترین خیانت ها را در حق جریان های مقاومت فلسطین و لبنان روا داشت، دیگر وجود ندارد.

پس دیگر نباید تعجب کرد اگر می بینیم که بنیامین نتانیاهو نخست وزیر رژیم اشغالگر قدس با شنیدن خبر اتحاد فلسطین و لبنان وحشت کند و تسلط بر خود را از دست می دهد و شتاب زده این گونه اظهار نظر می کند که محمود عباس باید از میان اسرائیل و حماس یکی را انتخاب کند. او می داند که با انعقاد تفاهم میان جناح های فلسطینی آرزوی او برای تحقق معاهده صلح با اسرائیل در منطقه هیچ گاه محقق نمی شود.

اما محمود عباس دیگر این بار حماس را گزینه خود برای همکاری در برابر صلح فریبانه اسرائیل انتخاب کرده که این بهترین انتخاب است و صلح او با فرزندان ملت به حساب می آید. این صلح تمام مذاکرات پوچ و اهانت آمیز گذشته را پاک می کند و با نجات حقیقی کشور پس از سال ها ذلت و تحقیر، ملت فلسطین را در مسیر آزادی و استقلال قرار می دهد تا دیگر گوش به برنامه های به ظاهر صلح طلب دشمن در نوار غزه ندهند و در برابر گسترش شهرک سازی ها و بحران امنیت و ثبات فلسطین بایستند.

ملت فلسطین دیگر می خواهد طلسم ترس از آمریکا و اسرائیل را بشکند و انتفاضه سوم خود را به راه اندازد. حال ممکن است که نتانیاهو با شدت دادن تهدیدات توخالی خود علیه محمود عباس، بخواهد حماقت استاد خود آریل شارون را که در سال ۲۰۰۰ مرتکب شد تکرار کند. شارون در آن سال با ورود نظامیان خود به مسجدالاقصی آنجا را خاک اسرائیل دانست و این اقدام او منجر به تحریک ملت فلسطین و تمام مسلمانان جهان شد که در پی آن حادثه، انتفاضه دوم شکل گرفت.

تصویر: نیما شریعت

طبیعتاً ما با هر مسئله ای که امنیت ملی مصر را به خطر اندازد مخالفیم، اما در صورت رعایت انصاف، باید گفت که حمله به خط حامل گاز نشانه اوج کینه و نفرت شدید مصری ها از اسرائیل و مخالفت آنها با هر گونه رابطه تجاری با اسرائیل است.

اما در مورد حادثه دوم (که طی آن هر دو طرف سیاسی فلسطین، یعنی دو جریان فتح و حماس به توافقی برای پایان دادن به جدایی فلسطین رسیدند) انعقاد این قرارداد به واسطه مصر، نشان داد که مصر باز به همان قدرت و جایگاه رهبری خود در منطقه عربی بازگشته و می تواند به عنوان اهرمی کلیدی در حل مناقشات و مشکلات منطقه ای وارد شود. این پیشرفت بزرگی برای مصر بوده و بسیار قابل تحسین و ستایش است.

مسئله صلح فلسطین همواره با مشکل مواجه می شد زیرا خواست حسنی مبارک رئیس جمهوری مخلوع مصر و نظام او در انجام نشدن این صلح بود. لذا مبارک همواره از این صلح به عنوان ابزاری برای خدمت به نقشه های اسرائیل استفاده می کرد. او با کشیدن حماس و دیگر جناح های فلسطینی به باتلاق مذاکرات بیپوده، فلسطین را همیشه در حالتی سردرگم قرار می داد تا نیروهای اسرائیلی بتوانند شهرک سازی های خود را با آرامش ادامه دهند.

اما مصر انقلابی، برخوردی دیگر با پرونده فلسطین خواهد داشت و استراتژی آن بر اساس خواست ملت مصر و احساسات و عواطف حقیقی آنها در مورد اشغالگری و ستمگری اسرائیل خواهد بود. به همین دلیل وقتی نبیل العربی وزیر امور خارجه دولت

توقف صدور گاز به اسرائیل که پیش از این نیز زمزمه های آن آغاز شده بود، راه کار بهتری غیر از انفجار خط لوله گاز دارد که نمونه آن می تواند حکم رسمی دادگاه مصر برای دعوت از ابراهیم یسری سفیر سابق مصر در الجزایر باشد. او مرد بسیار شجاعی است که بسیاری از پرونده های فساد مالی مرتبط به صدور گاز به اسرائیل را کشف و افشاء و با هرگونه صدور گاز به اسرائیل مخالفت کرد و پیمان کمپ دیوید را زیر سوال برد. او دولت مرد بزرگی است که به واسطه سابقه مدیریتی در اداره حقوق و معاهده های بین الملل وزارت خارجه مصر، نسبت به پرونده صدور گاز به اسرائیل اطلاعات کاملی دارد. ابراهیم یسری همچنین مدت زیادی طرف مذاکره فلسطین با اسرائیل برای فروش گاز نوار غزه به اسرائیل بود که با وجود آنکه قانوناً غزه تحت اشغال اسرائیل درآمده بود، اما توانست که گاز آن را مستقلاً با قیمتی مناسب به نفع فلسطین به فروش برساند. به همین دلیل با معامله گاز مصر با اسرائیل مخالفت بود، زیرا در آن موقع گاز مصر با قیمتی کمتر از سه دلار برای هر متر مکعب به فروش می رفت، در حالی که قیمت واقعی آن در بازارهای بین المللی بیش از هشت دلار بود.

در هفته های اخیر دو حادثه مهم رخ داد که از جهت ابعاد سیاسی و استراتژیکی از اهمیت بسیاری برخوردار بودند. اولین حادثه توقف صادرات گاز مصر به اسرائیل بود که با انفجار خط لوله توسط گروهی ناشناس در صحرای سینا اتفاق افتاد و دومین حادثه انعقاد تفاهم میان دو جریان فتح و حماس بود که پس از برگزاری چند جلسه فشرده در قاهره منعقد شد. آنها بر تشکیل دولت انتقالی از میان چهره های مستقل فلسطینی برای برگزاری انتخابات قانونی ریاست جمهوری فلسطین در سال جاری به تفاهم رسیدند.

طبیعتاً ما با هر مسئله ای که امنیت ملی مصر را به خطر اندازد مخالفیم، اما در صورت رعایت انصاف، باید گفت که حمله به خط حامل گاز نشانه اوج کینه و نفرت شدید مصری ها از اسرائیل و مخالفت آنها با هر گونه رابطه تجاری با اسرائیل است. آنها از اینکه گاز مصر سال ها با قیمتی کمتر از قیمت رسمی بازار جهانی به اسرائیل فروخته می شد کینه به دل دارند. و اگر هم بگوییم که اکثریت مردم مصر با فروش گاز حتی با قیمتی ده برابر بازار جهانی به اسرائیل مخالفاند، سخنی به گراف نگفته ایم.

یک نظرسنجی که در هفته گذشته صورت گرفت نشان می داد که نیمی از ملت مصر با لغو معاهده کمپ دیوید که در زمان ریاست جمهوری انور سادات در سال ۱۹۷۹ با اسرائیل و آمریکا بسته شد موافقت آنان خواستار بازگشت مصر به مواضع و رویکرد ملی محکم خود در گذشته در خشنان مصر، هستند تا در برابر استیکبار اسرائیلی و اشغال زمین های اعراب و سیاست شهرک سازی و دشمنی آنان بایستد.

شاید هم این مسئله تصادفی نباشد که حمله به خط لوله حامل گاز مصر به اسرائیل و توقف کامل انتقال گاز دقیقاً زمانی رخ داد که گزارشی نتیجه تحقیقات صورت گرفته از علاء و جمال مبارک در زندان و افشای دریافت حق الزحمه بسیار آنها در قبال فروش گاز به اسرائیل منتشر شد. البته در این گزارش رد پای یک تاجر بزرگ مصری وجود دارد که انجام این معاملات و پرداخت حق الزحمه ها را بر عهده داشت.

طبیعتاً ما با هر مسئله ای که امنیت ملی مصر را به خطر اندازد مخالفیم، اما در صورت رعایت انصاف، باید گفت که حمله به خط حامل گاز نشانه اوج کینه و نفرت شدید مصری ها از اسرائیل و مخالفت آنها با هر گونه رابطه تجاری با اسرائیل است. آنها از اینکه گاز مصر سال ها با قیمتی کمتر از قیمت رسمی بازار جهانی به اسرائیل فروخته می شد کینه به دل دارند. و اگر هم بگوییم که اکثریت مردم مصر با فروش گاز حتی با قیمتی ده برابر بازار جهانی به اسرائیل مخالفاند، سخنی به گراف نگفته ایم.